

kosztowało kop dwadzieścia, miodu pudow cztery—kop szesnaście; samego y żone zmęczyli. A gdy, w roku przeszłym tysiąc sześć set sześćdziesiąt siódmym, po zawartych paktach z Carem Jmci Moskiewskim, ten woyt y ze wszystkimi boiarami Jezierzyskimi, za przybyciem jmcia pana Ogińskiego do majątności Mohilna y Kolpina, żądali sprawiedliwości z tych Łaryochow y ze wszystkich poddanych Mohilenskich y Kolpinskih o temieczestwo y zabranie zboża y różnych rzeczy; tedy jmc pan Oginski, miasto uczynienia sprawiedliwości, ieszcze w oczy przed swoimi poddanymi odpowiedź y pochwałkę uczynił, obiecując, sam przez się (y?) poddanych swoich, onych boiar bić, zabierać, grunty zabierać. A że o takowe nieznosne krzywdy, pod czas wojenny nie mogli ci boiarowie żaloby swej zanosić do xiąg, bo urzędu ziemskiego, ani grodzkiego w tym wojewodstwie Połockim nie było, a teraz, za uspokojeniem króla jmcia z Carem Moskiewskim, za odwarciem xiąg, tedy te żalobę swoją daia, (na?) naypierszych rokoch, do xiąg ziemskich zapisać, zachowując, tak jasnie wielmożnemu jmcia panu wojewodzie Połockiemu, jako swemu obroncy, y sobie samym, wolue mówienie y prawo, i z samym jmc panem Bohdanem Oginskim, ponieważ sprawiedliwości z tych obwinionych poddanych swoich nie uczynił, u każdego sądu, gdzie ta sprawa forum mieć może. Która ta żaloba y boiar do xiąg ziemskich Połockich

По оп. кн. № 06. 152, № 4. 1, л. 162.

